Psalm 62

1 *Voor de verduurder.*
Op Jedoetoen.
Deun.
Van David.

2 Enkel naar de Machtige is stilte mijn ziel,
uit Hem mijn bevrijding.
3 Enkel Hij mijn rots en mijn bevrijding,
mijn steilte, niet wankel ik veel.
4 Hoelang nog teisteren jullie een man,
moorden jullie allen,
als een muur die neigt,
een gestoten wand?
5 Enkel uit zijn verhevenheid te stoten beraden zij,
leugen gelieven zij.
Met hun mond zegenen zij
en met hun binnenste minderen zij. *Plavei.*
6 Enkel bij de Machtige verstil, mijn ziel,
ja, uit Hem is mijn spanning.
7 Enkel Hij mijn rots en mijn bevrijding,
mijn steilte, niet wankel ik.
8 Op de Machtige mijn bevrijding en mijn wichtigheid,
mijn rotswering, mijn schuil in de Machtige.
9 Veilig je in Hem te allen tijde, volk,
stort jullie hart uit voor zijn gelaat,
de Machtige onze schuil. *Plavei.*
10 Enkel lucht de aardelingzonen,
leugen de mannenzonen:
op de waag stijgen zij,
lucht zijn zij bijeen.
11 Veilig je niet in berooien
en word geen lucht door stropen.
Ja, wast het vermogen,
breng er het hart niet bij.
12 Eén, de Machtige spreekt,
twee, dit hoor ik,
ja, wering bij de Machtige,
13 en bij Jou, mijn Meester, gunst,
ja, Jij vernoegt een man naar zijn maak.